

Divadelní ochotník

ZPRAVODAJ VI. OKRESNÍ DIVADELNÍ PŘEHLÍDKY V LIBHOŠTI

Číslo 6.

Pátek 26. března 1965.

P o " Z a h r a d n í s l a v n o s t i " .

Bude-li nám matematik vysvětlovat dlouhé hodiny, jak se vy-
počítá dráha umělé družice Země - a my se dovíme, že kromě kvadratických
rovníc se tady uvažuje ještě s jinými záhadami matematické vědy, budeme
sice s obdivem uznávat platnost a potřebu těchto výpočtů, ale protože
budeme na př. zahradníci či topenáři nebo hudební kritici, nebudou se
nám líbit tyto výklady. A přece to neznamena, že jsou zbytečné.

Možná, že tento úvodní přímer nevystihuje nejlépe střeční
situaci při "Zahradní slavnosti", kterou nám hrál Divadelní odbor
Klubu pracujících v Příboře. Bylo málo spokojených návštěvníků. A přece
hra, jakkoli provokující a nová námětem a hlavně formou, není zbytečná.
Je otázka, proč ji dnes uvádíme publiku, které nepřichází v praxi přímo
do styku s typy postav, které autor kritizuje.

Tak především: okresní přehlídka seznamuje diváka se sou-
časným repertoárem a stavem ochotnického divadla.

Za druhé: přináší zpravidla nejrozmanitější žánry, chce vyhovět
nejrozmanitějším zájmům diváka.

A konečně: experiment má své oprávnění vždy a všude. I tu
platí: Kde nic nedělá, nic nepokazí.

A tak je, milí návštěvníci z Libhoště a okolí, nezte, že
jste nebyli spokojeni. Chceme vás požádat aspoň o jedno: abyste
objektivně přiznali, že sebor se vypnul k velmi dobrému výkonu, že
věnoval stovky hodin, aby střeční inscenací upozornil i nás, z čeho
se rodí moderní byrokraté, karieristé a frázisté, kteří otravují
život těm, kteří chtějí, aby si lidé rozuměli a žili radostně ve spe-
lečnosti, tvořící krásnou přítomnost.

Hodnotící komise.

Střečnímu vystoupení seboru z Příbora předcházela ještě jeden rušivý
moment letošní divadelní přehlídky. Již od 16,30 hod., jak bylo původně
domluveno, čekala na naše hosty dechovka a celý zástup pionýrů, aby jim
připravili pěkné uvítání. Téměř však dvě hodiny nechali na sebe milí
hosté čekat, než mohl být spuštěn slavnostní ceremoniál. Díky však vy-
trvalosti hudebníků a našich nejmenších našich hostů o nic nepřišli, i
když na noty si muzikanti museli již přisvícovat zápalkami.

Slovo souboru k dnešní hře:

Co bude existovat lidstvo, bude vždy aktuální problém konfliktu jednotlivce se společností ať v kladném nebo záporném smyslu. V případě naší hry jde o konflikt vyvolaný jednotlivcem - Antigonou, která se sama staví proti mocným, vedená svým morálním přesvědčením odhalovat zlo ať je páchá kdekoliv a kdykoliv. Zlo zůstává zlem ať na sebe bere jakékoliv roucho.

Sofokles, starořecký autor hry "Antigona", žijící v letech 496 - 406 př. naším letopočtem jako první zpracovatel tohoto tématu obrací pozornost na člověka, jeho charakter, vášně a prožitky. Už ne jen bohové, ale lidé se stávají středem pozornosti v jeho hrách. Proto do úst choru dává ve své hře slova "Ve světě je mnoho mocného, ale není nic mocnějšího než sám člověk".

Všichni pozdější zpracovatelé základní myšlenky Sofoklovy Antigony od nejstarších až po naše současníky se hlásí k odkazu jeho Antigony, i když vždy z různých hledisek stavu vývoje společnosti ve které žijí. Tak i autor dnešní hry západoněmecký dramatik Claus Hubalek je veden na pozadí klasického tématu a konfliktu snahou odkrýt pravdu minulou a přítomnou. Stejně tak jako Sofokles podrobuje svou hrdinku Antigonu zkoušce jejich morálních kvalit. Nutí ji k vyjádření jasného stanoviska a nezakrývá ji předem důsledky jejího rozhodnutí. Naopak, předem ví, co ji bude čekat jako jednotlivce.

Aktuálnost této hry spočívá hlavně ve svém základním smyslu svým upozorněním, že každý jednatel je odpovědný za vývoj světa a lidstva, že nelze zůstat stát stranou a zaujímat vyčkávací stanovisko skryté v názoru "mně se to netýká, tak proč bych do toho mluvil".

Hra je vlastně určena občanům v zemi autorově, kde toho času jsou tamější vládou vedeny snahy jakýmkoliv způsobem smazat vinu svých příslušníků za zločiny, které byly jimi prováděny za poslední války. Je voláno po kompromisu, snášenlivosti a nových pohledech s hledisek časového odstupu. Jsou však a budou na světě viny, které nutno odpykat, i když společnost vyhlásí, že je nelze trvale stíhat. Boj Antigony - člověka jdoucího za svou představou nového světa, plného pravdy, spravedlnosti a lidství je společný i nám. Proto i my stojíme na její straně, i když v boji podléhá a momentálně vítězí její odpůrci. Tyto však přece jen stihne trest - svědomí viny, které jde s člověkem až k jeho konci. V tomto žijícím a věky překonávajícím lidství vidíme aktuálnost naší inscenace divadelní hry "Lázenská sezona".

A co říkají o sobě:

Jsme přesvědčeni, že náš divadelní soubor nemusíme Vám zvlášť představovat, neboť si jistě pamatujete na inscenace, které jsme na Vašem jevišti v posledních dvou letech hráli. Bylo to představení pro děti "Popelka" v roce 1963 a loňské představení "Medea". Když dnes přicházíme s novou hrou, chtěli bychom vzpomenout na naše přání, které jsme vyslovili při příležitosti Vaší divadelní přehlídky. Šlo o přání, aby náš soubor inscenoval dobrý kabaret, kde by byly obsaženy všechny prvky divadelního umění, které by vyjadřovaly problémy dnešní současnosti. Naše přání jsme uskutečnili inscenací "Červených papucí", s kteroužto hrou se náš soubor zúčastnil divadelní přehlídky v rámci "Štramberských úterků", pořádaných ZK ROH Kotouč Štramberk.

A naše plány do budoucna?

C h c e m e d ě l a t d o b r é d i v a d l o !

K tomu naše

Z l o m t e v a z !

DIVADELNÍ SOUBOR ZÁVODNÍHO KLUBU ROH VAGÓNKA TATRA STUDÉNKA dnes uvádí

Claus Hubalek: \v

LÁZEŇSKÁ SEZONA

(Č A S A N T I G O N Y)

Přeložila Anna Tomková.

Osoby a obsazení:

Antigona	Bražinová Jarmila
Isména, její sestra	Hurníková Jarmila
Kreon, thébský starosta	Satek Václav
Haimon, jeho syn	Homola Pavel
Dr. Theiesias	Bonisch Josef
Náčelník policie	Svoboda Bohumil
Autor	Hušek Bohumil
Ošetřovatelé	Grosman Ladislav
	Karmazin Svatoslav

R e ž i e :	Macek St.
S c é n a :	Čech František
	Grosman Svatoslav
	Čechová Vlasta

Místo děje: Lázeňské město Théby.

Doba děje: Dnešek.

Řecká pověst o Kreonovi a Antigoně.

Polyneikos a Eteokles, synové Oidipa a Jokasty bojovali mezi sebou o vládu v Thébách. Mladší Eteokles zvítězil a Polyneikos uprchl do ciziny. Do Théb se po čase vrací v čele cizího vojska. Před branami Théb se oba bratři v čele svých vojsk znovu utkali a v souboji oba padli. Vlady v Thébách se ujímá Kreon - bratr Jokasty. Kreon vydává zákaz pohřbít mrtvolu Polyneikovu jako potupu zato, že se stal nepřítelem vlasti. Starší Řekové totiž věřili, že duch nepohřbené osoby nebude mít posmrtný klid, což bylo v jejich představách největším trestem. Mrtvoly nebožtíků byly tedy dle těchto náboženských příkazů pohřbívány do země třeba i jen symbolicky, že mrtvola byla posypána trochou prstí.

Antigona - sestra Polyneikova však Kreonův zákaz neposlechna vedena bratrskou láskou a nepsaným společenským a morálním zákonem a jde sama bratra pohřbít.

Svým činem se dostává do sporu s Kreonem a celými Thébami. Stojí sama proti přesile a v tomto nerovném boji podléhá a umírá, i když morálně zvítězila ona.

Bohové trestají vinu Kreona smrtí jeho manželky a syna a do konce svého života zůstává Kreon sám opuštěn všemi.

Jistě Vás bude zajímat, že dnešní divadelní soubor ZK Vagonka Tatra ze Studénky jest vítězem loňské V. okresní divadelní přehlídky v Libhošti, kdy získal p u t o v n í p o h á r .